

Ànima de sainet populista

La història. Madrid, ara. Per fer front un boig terrorista que s'ha fet amb la bomba atòmica de Palomares, el ministre de l'Interior recluta cinc policies autonòmics per a un cos elitista: un madrileny, una andalusa, un català, un basc i un legionari sudaca de Cuenca.

La pel·lícula. Les televisions privades, o no, venen obligades a sufragar pel·lis per a la pantalla gran. És la llei de protecció, diuen, al cinema espanyol. Segur? Rere aquest *Cuerpo de elite* hi ha Atresmedia que es vanta i no s'ho acaba, davant la comèdia d'aquest estiu pactista entre els pobrissons Ciudadanos i els fatxendes Pepé. O la infinita distància entre el dir i la realitat. O el purgatori de les bones intencions i l'infern dels mals resultats. Tot i que Jordi Costa criticador (massa) comprensiu, cinematogràfic?, d'El País ho relativitzi, *Cuerpo de elite* veu la llum dels projectors gràcies al tsunami populista de *Ocho apellidos vascos*. Parlar del guió perpetrat pels Adolfo Valor i Cristóbal Garrido serien ganes de fer sang. Creure que ennuegant acudits més tronats que els dels Josep Rull, conseller de Sostenibilitat i la indepe a tocar, n'hi ha prou

per fer trempar la sofrerta audiència, resulta patètic. Com patètica és la missió impossible de (no) ridiculitzar les autonomies històriques o regionals d'aquest estat distòpic que és el Celtibèria Show aquí i ara. Més clar i català: som davant d'una comèdia d'acció sense acció, d'un sainet antropològic sense discurs social, d'una argamassa aigualida sobre els detritus tòpics, d'allò que, peti

qui peti al Madrid centrípet, no rasquen bola. Suposo que si mai el realitzador televisiu Joaquín Mazón (Madrid, 1976) llegís aquesta crònica d'urgència, caçaria menys mosques que un pal de merder convergent. Resumint: lluny de la roba. Com

Cuerpo de elite

Director: Joaquín Mazón. **Intèrprets:**

Miki Esparbé,
Maria León, Jordi Sánchez, Andoni Agirregomezkorla,
Carlos Areces,
Sílvia Abril.

Espanya, 2016.
97'. JCA Alpicat.

deia aquell, ¿riure amb tu o de tu? Onliyú!

El tema. Burro l'últim. Definició de burro: estúpid obtús que mai no dorm. Ni quan vota a la comunitat de veïns.

La imatge. El "flash-back" del Miki Esparbé errant el tir que mata el fill.

La frase. "Tienes los huevos como cocos", que diu el sicari. D'això va la penúria política que patim. Cal ja un trencaous. I no deixar ni la closca.

La recomanació. Per a incondicionals de les comedietes prefabricades amb regust televisiu.